

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym:

Strona skarżąca:

1. Generalstaatsanwaltschaft Karlsruhe
2. Staatsanwaltschaft Konstanz

Oskarżony: Rafet Kqiku

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy zawarte w art. 1 i 2 decyzji nr 896/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. wprowadzającej uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez państwa członkowskie niektórych zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Lichtenstein do celów przejazdu tranzytem przez ich terytorium⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wymienione w załączniku zezwolenia na pobyt wydane przez Szwajcarię i Lichtenstein wywołują bezpośrednio, z mocy jednostronnego uznania przez państwa członkowskie, które w pełni wprowadzają w życie dorobek Schengen, za równorzędne z ich wizami jednolitymi lub wizami krajowymi, skutki dokumentu pobytowego zezwalającego na przejazd tranzytem przez wspólny obszar,

czy też

przepisy art. 1 i 2 decyzji nr 896/2006/WE należy rozumieć w ten sposób, że obywatele państw trzecich, którzy posiadają wymienione w załączniku, jednostronnie uznane przez państwa, które w pełni wprowadzają w życie dorobek Schengen, zezwolenia na pobyt wydane przez Szwajcarię lub Lichtenstein, są zwolnieni do celów przejazdu tranzytem przez wspólny obszar z obowiązku wizowego wynikającego z art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 539/2001?

⁽¹⁾ Dz.U. L 167, str. 8.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Niedersächsische Finanzgericht — Siódma Izba w dniu 16 kwietnia 2008 r. — Monika Vollkommer przeciwko Finanzamt Hannover-Land I

(Sprawa C-156/08)

(2008/C 183/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Niedersächsische Finanzgericht — Siódma Izba

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Monika Vollkommer

Strona pozwana: Finanzamt Hannover-Land I

Pytania prejudycjalne

Czy nałożenie niemieckiego podatku od nabycia nieruchomości na przyszłe roboty budowlane poprzez ich włączenie do podstawy opodatkowania podatkiem od nabycia nieruchomości gruntowej w przypadku nabycia niezabudowanej nieruchomości gruntowej (tak zwany jednolity przedmiot świadczenia składający się z robót budowlanych i nabycia nieruchomości gruntowej) narusza wspólnotowy zakaz wielokrotnego obciążania podatkiem obrotowym wyrażony w art. 401 dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ (dawniej: art. 33 ust. 1 szóstej dyrektywy)⁽²⁾, jeśli roboty budowlane będące przedmiotem opodatkowania podatkiem od nabycia nieruchomości jednocześnie podlegają niemieckiemu podatkowi obrotowemu jako samodzielne usługi?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 145, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 18 kwietnia 2008 r. — Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely przeciwko État belge

(Sprawa C-161/08)

(2008/C 183/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen (Belgia).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely.

Strona pozwana: État belge.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1593/91⁽¹⁾ z dnia 12 czerwca 1991 r. w związku z art. 11 ust. 1 Konwencji celnej z dnia 14 listopada 1975 r. dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR) należy interpretować w ten sposób, że termin zawity określony w art. 11 ust. 1 Konwencji TIR obowiązuje jedynie na rzecz stowarzyszenia poręczającego, lecz nie na rzecz posiadacza karnetu, ewentualnie w ten sposób, że przekroczenie terminu jednego roku po przyjęciu karnetu TIR w odniesieniu do posiadacza karnetu ma wpływ na ściągłość długu celnego bądź akcyzy bądź szczególnych podatków konsumpcyjnych oraz na jego odpowiedzialność i że przekroczenie terminu jednego roku ogranicza prawo właściwych organów celnych do poboru tego długu?

- 2) Czy art. 2 ust. 2 i 3 ww. rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1593/91 w związku z art. 11 ust. 1 i 2 Konwencji TIR należy interpretować w ten sposób, że określony tam termin dotyczy wyłącznie przeprowadzenia dowodu na okoliczność prawidłowości przewozu, jednakże nie dotyczy przeprowadzenia dowodu na okoliczność miejsca, w którym zostało popełnione naruszenie lub nieprawidłowość?
- 3) Czy art. 2 ust. 2 i 3 ww. rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1593/91 w związku z art. 11 ust. 1 i 2 Konwencji TIR należy interpretować w ten sposób, że jeżeli określony tam termin dotyczy również przeprowadzenia dowodu na okoliczność miejsca, w którym zostało popełnione naruszenie lub nieprawidłowość, to nie jest on terminem zawitym i że posiadacz karnetu może przedstawić ten dowód także po upływie tego terminu?

(¹) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1593/91 z dnia 12 czerwca 1991 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 719/91 w sprawie stosowania we Wspólnocie karnetów TIR oraz karnetów ATA jako dokumentów tranzytu (Dz.U. L 148, str. 11).

Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-165/08)

(2008/C 183/20)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Doherty i A. Szmytkowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

— stwierdzenie, że poprzez wprowadzenie zakazu swobodnego obrotu materiałem siewnym odmian zmodyfikowanych genetycznie oraz zakazując wpisania odmian zmodyfikowanych genetycznie do krajowego katalogu odmian Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), w całości, a w szczególności na mocy jej art. 22 i 23, jak również na mocy dyrektywy Rady 2002/53/WE (²), a w szczególności jej art. 4 ust. 4 i art. 16,

— obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przepis krajowy stanowiący, że „materiał siewny odmian genetycznie zmodyfikowanych nie może być dopuszczony do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” jest niezgodny z dyrektywą 2001/18/WE, która określa zasady wprowadzania do obrotu organizmów zmodyfikowanych genetycznie. Art. 22 tej dyrektywy zakazuje Państwom Członkowskim nakładania dodatkowych warunków dotyczących obrotu organizmami dopuszczonymi na szczeblu wspólnotowym, natomiast art. 23 dyrektywy przewiduje jedynie ograniczenia lub zakazy mogące stosować się do poszczególnych organizmów zmodyfikowanych genetycznie i w szczególnych okolicznościach. W żadnym z przepisów dyrektywa nie zezwala państwu członkowskiemu na zakazywanie w sposób ogólny i nieuzasadniony obrotu na swoim terytorium całą kategorią, w tym przypadku materiałem siewnym, organizmów zmodyfikowanych genetycznie. Wspomniany przepis jest również niezgodny z dyrektywą 2002/53/WE, a zwłaszcza z jej art. 16, gdyż stanowi ograniczenie rynkowe w odniesieniu do materiału siewnego odmian wymienionych we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych.

Przepis krajowy stanowiący, że „odmian genetycznie zmodyfikowanych nie wpisuje się do krajowego rejestru” jest niezgodny z dyrektywą 2002/53/WE. Art. 4 ust. 4 tej dyrektywy nie zezwala Państwom Członkowskim na zakazanie, w sposób ogólny, wpisywania do krajowego rejestru odmian genetycznie zmodyfikowanych, lecz nakłada na nie jedynie obowiązek upewnienia się podczas wpisywania takich odmian do krajowego rejestru, że każda z nich została zatwierdzona zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym mającym zastosowanie do organizmów zmodyfikowanych genetycznie.

(¹) Dz.U. L 106 z 17.4.2001, str. 1-39; Polskie wydanie specjalne Rozdział 15 Tom 06 P. 77-114.

(²) Dz.U. L 193, 20.7.2002, str. 1-11; Polskie wydanie specjalne Rozdział 3 Tom 36 P. 281-291.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Büdingen (Niemcy) w dniu 18 kwietnia 2008 r. — Postępowanie karne przeciwko Guido Weberowi

(Sprawa C-166/08)

(2008/C 183/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Büdingen